

‘Ik luister stiekem mee’

WAT GEEF JE MEE?

‘Houd een open mind en blijf kritisch. En dat betekent nogal wat. Bij het lezen van een verwijfsbrief is onze differentiaal-diagnose, een lijst van mogelijke aandoeningen waaraan een bepaalde patiënt zou kunnen lijden, meestal beperkt tot drie diagnoses. En dan hebben we de patiënt nog niet eens gesproken. Het doel van patiëntencontact is om samen te snappen wat er aan de hand is. Een juiste diagnose stellen is vaak moeilijk en een van de grootste uitdagingen in ons vak.

Als je denkt dat je iets zeker weet, dan maak je het gemakkelijkst een fout. Dus moet je je afvragen: wat zie ik over het hoofd, klopt alles met wat ik heb geleerd? Blijf alert als de resultaten van je analyse uit de pas lopen met de veronderstelde diagnose. Dat kritisch denken is eigenlijk het allerleukste van ons vak, waarbij je ook “ik weet het niet” moet durven zeggen tegen de patiënt. En verder, zet regelmatig een stap terug: vraag je af met wat voor patiënt je te maken hebt, is het een verder gezonde 88-jarige die zelfstandig woont, of is het een 60-jarige hartpatiënt die tegenover je zit? Weeg altijd praktische en medische zaken mee; je behandelt geen diagnose, maar een mens.’

WAT KRIJG JE ERVOOR TERUG?

‘Het inspireert enorm om het leerproces van de aios te volgen. Ik zie hoe ze zelfverzekerder worden en groeien als dokter en als mens. Ik luister stiekem mee en geniet als een aios iets uitlegt aan een co-assistent of een verpleegkundige. Heerlijk! Verder leer ik ieder jaar weer nieuwe dingen van de assistenten die ik daarna zelf in de praktijk breng. Een aios startte een stoppen-met-roken-campagne in de spreekkamers. Ze raadt zelf systematisch patiënten af om te vaperen of te roken en spoorde ons aan om dat ook in praktijk te brengen.

Ze zorgt ervoor dat patiënten in contact komen met een partij die ze in het stoppen begeleidt. En ze geeft over dit onderwerp voordrachten in het ziekenhuis. Van haar initiatief heb ik zelf ook nog heel wat geleerd. Bij diagnostische dilemma's bespreek ik mijn casus in de groep, waarbij de mening van de aios net zo zwaar weegt als die van de collega-specialist. Nee, ik voel me niet gecorrigeerd door hen, het wijst me erop dat we samen in een team zitten, en dan verdwijnt de hiërarchie.’

Stefan Haensel is uroloog en opleider in het Franciscus Gasthuis & Vlietland. Daarnaast is hij lid van de landelijke onderwijscommissie. Als docent Non-technical Skills is hij verbonden aan de European School of Urology. Daarnaast is hij SCEN-arts en onder andere peer-supporter en lid van het ethisch comité van het ziekenhuis.

